सर्गः १५ राजन् प्रजासुते कश्चिदपचारःप्रवर्त्तते। तमन्विष्य प्रशमयेर्भवितासि ततः कृती ॥४७॥ इत्याप्तवचनाद्रामो विनेष्यन्वर्णविक्रियां। दिशः पपात पत्रेण वेगनिष्कम्पकेतुना ॥४८॥ अथ धूमाभिताम्राक्षं वृक्षशाखावलम्बिनं। ददर्श कश्चिदैक्ष्वाकस्तपस्यन्तमधोमुखं ॥४९॥

उच्चरणमेवाह राजन्निति। हेराजन् ते प्रजासु कश्चिदपचारो दोषः प्रवर्त्तते त्वं तं दोषमन्विष्य मार्गयित्वा प्रशमयेः शान्तिं नय ततस्तस्मात् कारणात् कृती कृतकृत्यो भवितासि ॥४७॥ इतीति। राम इतिपूर्व्वोक्तप्रकाराद्दाप्तस्य यथार्थवक्तुर्ब्रह्मणो वचनात् पत्रेण पुष्पकयानेन दिशः पपात धावतिस्म किं० करिष्यन् वर्णविक्रियां वर्णधर्म्मव्यतिक्रमं विनेष्यन् मार्गयिष्यन् किं० पं वेगेननिष्कम्पः कम्पहीनः केतुर्ध्वजो यस्य तेन ॥४८॥ अथेति। अथ ऐक्ष्वाकोरामः कश्चित् ददर्श किं० कं धूमेन अभितः समन्तात् ताम्रे रक्तेदृशौ नेत्रे यस्य तं पु० किं० कं वृक्षस्य शाखामवलम्बते तं पु० किं० कं तपस्यन्तं तपः कुर्व्वन्तं पु० किं० कं अधोमुखं ॥४९॥